

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/234/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611208994
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2012:1611208994.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, v právnej veci navrhovateľa U. M., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Radimov č. 218, proti odporkyni U. B., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom U., Z. č. XXXX/XX., t. č. K., P. ul. (bez súp. č.): zastúpenej JUDr. Vladimírou Hrebíkovou, advokátkou, AK so sídlom v Malackách, Dukelských hrdinov 2946/6, o návrhu na určenie príspevku na výživu na rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a odporkyni trovy konania spočívajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 784,71 Eur, ktoré je povinný zaplatiť navrhovateľ do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právnej zástupkyne odporkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 20.07.2011 sa navrhovateľ domáhal určenia príspevku na výživu od odporkyne vo výške 150 Eur mesačne z dôvodu, že je nezamestnaný, od 01.08.2010 je poberateľom dávok v hmotnej núdzi vo výške 125,57 Eur mesačne a od 01.06.2011 mu bola znížená preddavkovo poskytovaná dávka a príspevky na sumu 97,19 Eur mesačne, čím sa mu výrazne znížil jeho príjem. Uviedol, že je zaviazaný platiť na výživu maloletého dieťaťa sumou 100 Eur mesačne, toho času býva v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým mesačne uhrádza bytové náklady vo výške 63 Eur. Nakoľko rozvodom manželstva manželov sa podstatne znížila životná jeho životná úroveň žiadal, aby súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Odporkyňa s návrhom navrhovateľa nesúhlasila, nakoľko tento sa prieči dobrým mravom. Poukázala na možnosti navrhovateľa, ktorý je schopný vlastnou prácou vykonávať zárobkovú činnosť a tak si zabezpečiť všetky životné potreby. Súčasne uviedla, že si navrhovateľ neplní vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, za čo bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 2T/38/2011-102 zo dňa 02.04.2012, právoplatným dňa 02.04.2012. Z dôvodu vyššie uvedených skutočností žiadala, aby súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, oboznámil sa so spisovým materiálom Okresného súdu Malacky sp. zn. 4C/44/2010, 2T/38/2011, 27C/228/2010, s potvrdením o príjmoch účastníkov konania, ako aj ostatnou spisovou dokumentáciou a zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 4C/44/2010-65 zo dňa 16.02.2011, ktorým súd zároveň upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému Milanovi Krivákovi, nar. 28.04.2008

- dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva účastníkov tak, že maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100 Eur mesačne. Súčasne upravil styk navrhovateľa s maloletým dieťaťom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2011 v časti rozvodu a zverenia a v časti výživného a styku dňa 02.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislava č. k.: 3Co/279/2011-114 zo dňa 20.10.2011, ktorým odvolací súd napadnutý rozsudok v dotknutej časti v celom rozsahu potvrdil.

V tom čase mala odporkyňa mesačný príjem 864 Eur netto a osobne zabezpečovala starostlivosť o maloletého U.. Navrhovateľ bol nezamestnaný, nakoľko z vlastnej vôle dňa 19.06.2009 ukončil pracovný pomer v skúšobnej dobe v spoločnosti P. A. F. s.r.o., kde dosahoval mesačný príjem 397 Eur netto. Navrhovateľ bol od tejto doby evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a od 22.06.2010 bol dlhodobo práceneschopný.

Rozsudkom č. 27C/228/2010 - 77 zo dňa 04.05.2011 súd zamietol žalobu navrhovateľa na určenie príspevku na manžela, ktorou sa aj v tomto konaní domáhal určenia povinnosti odporkyne prispievať na jeho výživu výživným vo výške 130 Eur mesačne. Súd pri zamietaní žaloby poukázal na ust. § 72 ods. 2 ZR, keď mal za preukázané, že navrhovateľ odišiel dobrovoľne zo zamestnania i napriek skutočnosti, že odporkyňa v tom čase bola na materskej dovolenke, osobne sa starala o ich spoločné maloleté dieťa, takže bola nútená sa i počas trvania materskej dovolenky sa zamestnať a zabezpečovať tak sama chod domácnosti a hradiť všetky výdavky a vyčítal jej neskoré príchody z práce domov i keď z jej rozvrhu pracovného času bolo zrejmé, že odporkyňa využíva čas po skončení pracovnej zmeny na cestu domov. Naopak navrhovateľ ľahkovážne pristupoval k zamestnaniu, často zamestnania menil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2011.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. 2T/38/2011 - 102 zo dňa 02.04.2012 bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy, keď si túto neplnil od decembra 2009; trestnosť činu zanikla v dôsledku uhradenia dlžného výživného počas trvania daného konania.

Osobný stav sa u odporkyne v zásade nezmenil, je naďalej rozvedená, zamestnaná s čistým príjmom za rok 2011 vo výške 939,40 Eur mesačne netto, za rok 2012 za obdobie januára do augusta vo výške 933,70 Eur mesačne netto. Odporkyňa zabezpečuje každodennú starostlivosť o maloleté dieťaťa, pochádzajúce z manželstva s navrhovateľom, zabezpečuje mu všetky životné potreby, pričom otec na jeho výživu opätovne (a opakovane) dlhodobo neprispieva. Maloletý U. je zdravý, navštevuje materskú školu v K., mesačný poplatok vrátane stravy je 50 Eur. Odporkyňa je zdravá, ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Navrhovateľ bol od januára roku 2011 nezamestnaný, bol poberateľom dávok v hmotnej núdzi za obdobie od januára do júna 2011 vo výške 125,57 Eur, za obdobie od júla 2011 do apríla 2012 vo výške 97,19 Eur a od mája do júla 2012 vo výške 62,50 Eur. Počas tohto obdobia vykonával pomocné práce v spoločnosti OAZA, s.r.o. a XXL s.r.o. s príjmom cca 10 Eur - 41 Eur netto. Toho času je zamestnaný od 17.09.2012 v spoločnosti E. s.r.o. U., pričom pracovný pomer je uzatvorený na dobu jedného roka. Žije v spoločnej domácnosti s družkou, ktorá je gravidná, narodenie spoločného dieťaťa očakávajú 22.04.2012. Družka je nezamestnaná, rozvedená, evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, vyživovacia povinnosť ju zaväzuje k dvom deťom z jej manželstva, ktoré boli zverené do starostlivosti otca detí; navrhovateľ sa nevedel vyjadriť k výške výživného, ktoré jeho priateľka platí na svoje deti. Navrhovateľ spolu so svojou priateľkou žije byte svojho švagra, podieľajú sa spoločne na vedení domácnosti, navrhovateľ spolu s družkou prispievajú sumou 50 Eur mesačne. Družka navrhovateľa je takisto nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela priznať na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 73 Zákona o rodine, právo na príspevok na výživu zanikne, ak oprávnený manžel uzavrie nové manželstvo alebo ak povinný manžel zomrie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pri takto vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. Súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa prihliadal na hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela a síce, že manželstvo musí byť právoplatne rozvedené, jeden z rozvedených manželov nie je schopný sa sám živiť, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela a taktiež na súlad s dobrými mravmi. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že v danom prípade neboli naplnené všetky podmienky na priznanie právneho nároku navrhovateľa. Manželstvo účastníkov konania vzniklo 17.11.2007 a bolo právoplatne rozvedené dňa 09.04.2011. Z obsahu spisovej dokumentácie rozvodového spisu súd zistil, že navrhovateľ bol bez zamestnania v podstate od roku 2008, naposledy bol zamestnaný od 01.05.2009 v spoločnosti Phoenix Quality Services na pozícii kontrolór kvality. Jeho pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe dňa 19.06.2009 na žiadosť navrhovateľa, pričom jeho žiadosti predchádzalo viacero disciplinárnych problémov, ktoré sa týkali najmä neskorých príchodov do zamestnania a svojvoľného opúšťania pracoviska. V súčasnej dobe je navrhovateľ od mesiaca september 2012 zamestnaný v spoločnosti RF s.r.o. Malacky na dobu určitú jedného roka, príjem z práce v konaní nepreukázal. Navrhovateľ toho času žije s družkou, s ktorou dňa 22.04.2013 očakávajú narodenie spoločného dieťaťa.

Z vyššie uvedených skutkových okolností je zrejmé, že v danom prípade nebola naplnená obligatórna hmotnoprávna podmienka, ktorá zakladá rozhodnutie o vyživovacej povinnosti k rozvedenému manželovi, teda je zrejmé, že navrhovateľ nemal stále zamestnanie už počas trvania manželstva účastníkov konania, tento stav dlhodobou pretrvával aj po zániku ich manželstva. Súd zároveň poukazuje na možnosti navrhovateľa, ktorý je schopný sám sa živiť; v konaní neboli v žiadnom smere osvedčené prekážky, pre ktoré by navrhovateľ nemohol vykonávať zárobkovú činnosť, resp. riadne sa zamestnať a sám uspokojovať svoje životné potreby. Tejto skutočnosti svedčí aj to, že navrhovateľ sa v súčasnosti zamestnal, a taktiež počas doby svojej nezamestnanosti vykonával pomocné práce u viacerých zamestnávateľov. Nakoľko v tomto smere nebola splnená jedna zo základných podmienok pre priznanie právneho nároku navrhovateľa, súd sa ďalej nezaoberal majetkovými pomermi odporkyne, avšak v tejto súvislosti zároveň konštatuje, že priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela, by bolo v danej veci proti dobrým mravom, teda mravným zásadám, na ktorých spoločnosti spočíva. Je zrejmé, že odporkyňa už počas manželstva zabezpečovala chod domácnosti a zároveň aj starostlivosť o spoločné maloleté dieťa sama zo svojich zdrojov (a to i počas doby, keď mohla byť na materskej dovolenke a osobne sa starať o dieťa), keďže navrhovateľ ani v tejto dobe nebol ochotný svoju rodinu zabezpečiť finančne pre svoj postoj k svojim povinnostiam - menil zamestnania, odchádzal z práce bez udania dôvodu, porušoval pracovnú disciplínu ..., takže celá ťarcha zabezpečenia rodiny bola iba na odporkyni. Odporkyňa sa aj po rozvode manželstva sama stará o maloleté dieťaťa, zabezpečuje mu všetky

základné potreby podľa svojich možností a schopností. Je na mieste poukázať tiež na tú skutočnosť, že navrhovateľ si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu dlhodobo neplní, čím dieťa existenčne ohrozuje. Za neplnenie si svojej zákonnej povinnosti bol trestne stíhaný, oslobodený spod obžaloby bol iba z dôvodu, že v priebehu konania si svoje záväzky splnil. V súčasnosti však opätovne si svoju povinnosť neplní. Je zrejmé, že navrhovateľ z vlastnej vôle doposiaľ nevykonával prácu aj napriek svojim fyzickým schopnostiam a možnostiam, preto tu ani nemožno hovoriť o kvalifikovanej miere odkázanosti navrhovateľa na príspevok na výživu od odporkyne, ktorá sa navyše osobne stará o ich maloleté dieťaťa. Je potrebné poznamenať, že pokiaľ má jeden z manželov aj značne nadpriemerné príjmy, resp. majetkové pomery, zatiaľ čo druhý z rozvedených manželov sa ocitol v horšej majetkovej situácii, avšak má schopnosť sám sa živiť (aj z prípadných dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia), nárok na príspevok mu nevzniká. Nakoľko bol navrhovateľ poberateľom dávok v hmotnej núdzi od roku 2011, v tomto období vykonával pomocné práce a v súčasnej dobe je zamestnaný, pričom doposiaľ mu vo výkone pracovnej činnosti nebránili závažné prekážky, súd konštatuje, že návrh navrhovateľa je celom rozsahu nedôvodný, nakoľko na rozhodnutie súdu vo veci spĺňa len jednu z hmotnoprávnych podmienok a síce, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené. V ostatnom rozsahu nie je na rozhodnutie súdu vo veci daný právne relevantný podklad, ktorý by opodstatnenosť návrhu navrhovateľa skutočne zakladal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, teda odporkyni, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov právneho zastúpenia advokátkou pozostávajúce z troch úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 16.05.2012, písomné podanie na súd dňa 17.05.2012, účasť na pojednávaní zo dňa 18.09.2012) vo výške po 253,94 Eur spolu režijným paušálom za jednotlivé úkony právnej pomoci vykonané v roku 2012 vo výške á 7,63 Eur, teda v celkovej výške 784,71 Eur.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e. doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v platnom znení/.